

De medische wetenschap biedt steeds meer mogelijkheden om mensen niet alleen 'beter' te maken, maar ook te 'verbeteren': vruchtwaterpuncties, protheses, hersenimplantaten, Prozac en Ritalin, noem maar op. Het is hoog tijd dat de ethiek zich gaat richten op de vraag hoe deze ontwikkeling een goede inbedding in de samenleving kan krijgen. In hoeverre zullen nieuwe medische technologieën onze verantwoordelijkheden doen verschuiven en leiden tot afnemende acceptatie van ziekte en imperfectie? Wat gebeurt er met de kwaliteit van ons bestaan als deze technologieën net zo vanzelfsprekend worden als een kunstgebit en een steunkous? Waar ligt de grens van de mens?

- Peter-Paul Verbeek

Foto: Peter-Paul Verbeek (1970) tijdens een optreden op Lowlands 2010 waar hij een tent vol festivalgangers toesprak. Verbeek is een van de vaste opiniemakers in het tv-programma *Altijd Wat* en publiceerde eerder het invloedrijke boek *De daadkracht der dingen*. Hij is hoogleraar Filosofie van Mens en Techniek aan de Universiteit Twente en voorzitter van De Jonge Akademie, en daarnaast bezet hij de Socrates-leerstoel aan de Technische Universiteit